

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 14. Thomæ propinqui proscribuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

destitueret. Verum adjecit, ut discas Sæcul. XII.
pauper vivere, & modo tempori con- A.C. 1164.
gruo, te manibus hujus Abbatis com-
mitto, apud quem diversaberis, usque
dum sors mitior succedat. Erat is Ab-
bas Guiscardus Pontiniacensis, exinde
Archiepiscopus Lugdunensis, quem eo
consilio Papa adesse jusserrat. Ergo Tho-
mas cum quibusdam suorum Pontinia-
eum profectus, credidit recipiendum si-
bi esse habitum Monasticum, ut dignus
Archiepiscopus Cantuariensis esset; in
Historiis enim legerat, nunquam jurgia
in Regno Angliae fuisse exorta, nisi cum
viri, non Motachi, in Cathedra Cantua-
riensi sedissent. Quare missis ad Papam
nunciis laneam vestem grossioris contex-
tus, ejus manibus benedictam, accepit.
Ceterum Archiepiscopus Pontiniaci
quiete fruebatur, sibique in illo secessu
tanquam in virtutis schola positus vide-
batur.

§. XIV.

Thomæ propinqui proscribuntur.

Sed post aliquod temporis spatium so-
litudinis dulcedinem exules turba-
verunt, qui Archiepiscopum adibant.
Quippe Rex Angliæ, offensus, quod ex
Anglia fugientem Rex Franciæ & Papa
benevolentissime excepissent, & præsi-
dium concederent, non Archiepiscopi

K k 4   mo-

Sæcul. XII. modo, sed etiam bona omnium illorum,
A.C. 1164. qui Thomam quacunque agnatione con-
tingerent, quin & amicorum fautorum-
vit. c. II. que, Fisco addixit. Præterea nec seni-
t. 14. bus decrepitis, nec infantibus in cunis,
Gervas. nec mulieribus puerperis parcens, e re-
Chron. 1165. gno ejecit cunctos, jurejurando adstri-
ctos, quod ad Archiepiscopum, ubique
que terrarum degeret, se collaturi es-
sent, ut sua præsentia magis affligerent.
Tandem pro Thoma in Ecclesia orari
vetuit. Itaque multi, in exilium mi-
grare jussi, singulis diebus ad Archiepi-
scopum confluabant, quamvis complu-
res in Flandria subsisterent, quos Papa
eorum ætate, sexu & aeris intemperan-
tia pensatis, ab edito juramento absolu-
vit. Ceteri Pontiniacum veniebant,
Archiepiscopi aures clamoribus & la-
mentis ob mala, quæ ipsius causa perfer-
re cogebantur, fatigantes. Ipse cum
omnes apud se detinere non posset, eos
in varias cum Epistolis commendatitiis
mittebat. Ubique vero inveniebant
subsidiū, tum quod ipsi omnium misé-
ricordiam excitarent, tum quod pleri-
que Regis Angliæ crudelitati indigna-
rentur. Quin etiam non nulli ex pro-
scriptorum numero fassī sunt, sibi in exi-
lii loco melius esse quam prius in patria
sua.

§. XV.